

Jeg vil gerne sige, at jeg meget gerne vil følge denne opfordring, og jeg agter derfor at bede mit ministerium om at udarbejde et beslutningsgrundlag, som kan danne grundlag for en sådan drøftelse mellem Skatteudvalget og mig, sådan at der for fremtiden kan gælde klare regler for, hvad der skal oversendes til udvalget, og hvad der ikke skal.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Når ministeren både mundtligt her og også tidligere skriftligt har sagt, at det, man så vil gøre, er at følge den procedure, som man har fulgt i årevis, vil jeg godt spørge ministeren, om han kan bekræfte, at tilbage i 1993 – for der kom en ny regering i 1993 – lavede man den procedure om, som den tidligere skatteminister, der i dag er statsminister, havde indført, om, at ingen sager kunne ankes, uden at det var ministeren personlig, der tog stilling til det, og at statsministeren, den daværende skatteminister, i øvrigt i flere omgange traf beslutninger direkte imod de råd, der blev givet fra Kammeradvokaten, Told- og Skattestyrelsen og andre, rent politiske beslutninger. Kan ministeren bekræfte det?

Når ministeren siger, at han ikke var bekendt med den pågældende korrespondance, må jeg sige, at det i hvert fald står i en skærende kontrast til det svar, ministeren har givet dags dato, den 13. maj, som svar på spørgsmål 32, hvoraf det fremgår, at ministeren var briefet om den pågældende henvendelse fra Landsskatteretten og også briefet om det svar, som departementet gav.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil blot bede ministeren bekræfte med hensyn til det foreliggende lovforslag – og det er også det, der er essensen i Landsskatterettens henvendelse – at skatteministeren vil få tillagt beføjelsen til at omstøde Landsskatterettens afgørelser, uden at der overhovedet er anlagt en sag ved domstolene.

Det er ret vidtgående beføjelser, som bliver tillagt skatteministeren, og netop i lyset af hvordan en tidligere skatteminister fra den nuværende skatteministers parti har håndteret det, giver det grund til en vis bekymring.

Det andet, jeg vil bede ministeren kommentere, er i notatet fra Folketingets Parlamentariske Afdeling, hvor konklusionen er:

»I lyset heraf bør alle eksterne og interne myndigheder og organisationer m.v., som er berørt af lovreguleringen, høres, og alle de fremkomne høringssvar bør sendes til Folketinget med henblik på at indgå i grundlaget for Folketingets bedømmelse af lovforslaget, uanset om høringssparten er en intern myndighed.«

Er ministeren enig i den konklusion, og kan det passe, at Skatteministeriet slet ikke har gjort sig nogen overvejelser om den problemstilling forud for den her sag?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg hilser selvfølgelig ministerens imødekommenhed velkommen, hvad angår både eksterne og interne høringssvar. Men netop i forbindelse med de eksterne høringssvar har hele problematikken sådan set været, hvorvidt Landsskatteretten var et selvstændigt organ. Derfor vil jeg gerne have ministeren til at give sin opfattelse af, hvad Landsskatteretten er i forhold til ministeriet. For vi har jo en sag fra Østrig, hvor EF-Domstolen underkendte de østrigske myndigheder i forbindelse med deres appeldomstol.

Det har ligesom ligget i luften, at Landsskatteretten var en integreret del af ministeriet, og derfor var både høringssvar og anden form for korrespondance en intern affære, så jeg vil gerne have, om ministeren kan bekræfte, at han også betragter Landsskatteretten som et uafhængigt organ og en uafhængig instans.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg først sige til spørgsmålet om tidligere praksis og procedurer, at når jeg taler om tidligere praksis og procedurer, så taler jeg om det forhold, at vi oversender de høringssvar, vi får eksternt, til udvalget. Jeg er ikke bekendt med, at man tidligere også har oversendt interne, men o.k., det kan jeg selvfølgelig retledes i.

Kl. 14.05

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt jeg var bekendt med korrespondancen.

Jeg var ikke bekendt med den konkrete korrespondance, før jeg afgav svaret den 9. april. Det er rigtigt, at jeg fik en briefing nogle dage før, men den korrespondance, som jo altså er baggrunden for, at vi overhovedet står her i dag – har jeg indtrykket af – blev jeg først bekendt med, umiddelbart før jeg oversendte den til udvalget.